| | |
|---|---|
| Súd: | Krajský súd Nitra |
| Spisová značka: | 15S/22/2020 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 4020200166 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28. 06. 2022 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Pavel Lukáč |
| ECLI: | ECLI:SK:KSNR:2022:4020200166.5 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členiek senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v právnej veci žalobcu: TOPNAD, a. s., so sídlom Pod kalváriou 4602/72A, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 528 978, zastúpený: JUDr. Juraj Gajdošík, advokát so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100334221/2020 zo dňa 03. 02. 2020, takto

**r o z h o d o l :**

Správny súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanému správny súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 07. 04. 2020, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 100334221/2020 zo dňa 03. 02. 2020 a súčasne zrušil rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 102166548/2019 zo dňa 16. 09. 2019 a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Vychádzajúc z obsahu podanej žaloby, predloženého administratívneho spisu ako aj obsahu súdneho spisu mal súd za preukázané, že Daňový úrad Nitra (pobočka Topoľčany) ako správca dane a prvostupňový správny orgán na základe oznámenia o daňovej kontrole zo dňa 17. 10. 2017, ktoré bolo doručené žalobcovi ako daňovému subjektu dňa 19. 10. 2017, vykonal daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty (okrem iného) za zdaňovacie obdobie máj 2014.
Žalobca podal za kontrolované zdaňovacie obdobie máj 2014 dňa 25. 06. 2014 daňové priznanie a dodatočné daňové priznania v dňoch 25. 07. 2014 a 24. 09. 2014, v ktorom vykázal výsledný vzťah voči štátnemu rozpočtu daňovú povinnosť v sume 18 480,89 eura.
Správca dane o výsledku daňovej kontroly vypracoval protokol č. 100021310/2019 zo dňa 03. 01. 2019, ktorý bol súčasne s výzvou na vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole, doručený žalobcovi dňa 07. 01. 2019. Deň nasledujúci po dni doručenia protokolu (t. j. dňa 08. 01. 2019) začalo v danej veci podľa § 68 ods. 1 Daňového poriadku vyrubovacie konanie.
Správca dane vo veci rozhodol rozhodnutím č. 102166548/2019 zo dňa 16. 09. 2019, ktorým podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu za zdaňovacie obdobie máj 2014 rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty v sume 2 000 eur tak, že daň vyrubenú podaným daňovým priznaním vrátane dodatočných daňových priznaní v sume 18 480,89 eura zvýšil na sumu 20 480,89 eura. Rozhodnutie bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 08. 10. 2019.
Správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie súvisiace s dodávateľskou faktúrou č. 3005201401 od dodávateľa U. spol. s r. o., so sídlom K. 1, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX, zo dňa 30. 05. 2014, predmetom ktorej boli propagačné služby, reklama - elektronický reklamný banner s odkazom. V úvode

dodávateľskej faktúry je v položke popisu uvedené Úvodná strana www.H..K. reklama - elektronický banner s odkazom, množstvo 1, MJ. Mesiac. Za účelom preukázania reálneho uskutočnenia predložil daňový subjekt DVD nosiče, zachycujúce reklamné bannery prezentujúce spoločnosť TOPNAD a. s. Správca dane nadobudol pochybnosti o tom, či údaje na faktúre od spoločnosti U. spol. s r. o. odrážajú skutočnosť a či dodávateľ na nich uvedený je reálnym priamym dodávateľom plnenia pre kontrolovaný daňový subjekt.
Žalovaný a ani správca dane v administratívnom konaní nespochybňovali, že služby fakturované faktúrou č. 3005201401zo dňa 30. 05. 2014 boli žalobcovi dodané. Na základe vykonaného dokazovania však dôvodne konštatovali, že nebolo preukázané poskytnutie fakturovaného plnenia žalobcovi práve spoločnosťou U. spol. s r. o., a teda nebola preukázaná dôvodnosť uplatneného odpočítania dane z pridanej hodnoty na základe uvedenej faktúry. Zistenia daňových orgánov, resp. ich konštatovania v rozhodnutiach si podľa názoru správneho súdu neodporujú a ani nevykazujú znaky arbitrárnosti, ako to tvrdí žalobca v žalobe. Konštatovanie, že dodanie plnenia žalobcovi zo strany dodávateľa deklarovaného na predmetnej faktúre nebolo preukázané, ešte neznamená, že toto plnenie nemohlo byť žalobcovi poskytnuté iným subjektom ako dodávateľom, ale nie je úlohou správcu dane v rámci daňovej kontroly tohto dodávateľa vyhľadávať. Z § 49 ods. 1, 2 písm. a), § 51 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. jednoznačne vyplývajú podmienky, za akých si žalobca môže uplatniť odpočítanie dane z pridanej hodnoty, pričom základnou podmienkou je, aby išlo o služby, ktoré mu naozaj boli dodané konkrétnym platiteľom tejto dane. Úlohou správcu dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatneného nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty bolo vychádzať nielen z formálnej stránky daňového dokladu (faktúry) predloženého žalobcom ako platiteľom tejto dane, ale aj zistiť, či tento doklad i po materiálnej stránke je odrazom skutočností, ktoré deklaruje, teda okrem iného i to, či tam uvedené plnenie dodal tam uvedený dodávateľ. Nie je však jeho povinnosťou zisťovať, od ktorého iného dodávateľa žalobca plnenie (službu) v skutočnosti prevzal, alebo akým spôsobom ju získal, pokiaľ skutkové zistenia správcu dane získané vykonaným dokazovaním nepreukazujú tvrdenie žalobcu o tom, že predmetné plnenie mu dodala ním uvádzaná spoločnosť. Uskutočnenie zdaniteľného plnenia je základnou podmienkou pre uplatnenie odpočítania dane. V prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom len formálna existencia faktúry a preukazovanie jej zaplatenia, nie sú predpokladom pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z. Podmienky uvedené v § 49 ods. 1, 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočítanie dane. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani pri dobromyseľnosti platiteľa. Zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužiteľnosť), aby platiteľ, ktorý si uplatňuje nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, preukázal existenciu podmienok, ktoré stanovil pre nárok na odpočítanie dane. Samotná faktúra je dokladom na uplatnenie práva na odpočítanie dane v zmysle § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. iba vtedy, ak je nespochybniteľne preukázané, že k uskutočneniu zdaniteľného plnenia fakticky došlo tak, ako je deklarované vo faktúre, a to vo všetkých znakoch uskutočneného zdaniteľného plnenia, t. j. v právnej skutočnosti, objekte ako aj subjekte.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci, byť viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 134 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku - ďalej len „SSP“), vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto rozhodol podľa ust. § 190 SSP o jej zamietnutí.

4. Vzhľadom ku skutočnosti, že Krajský súd v Nitre už prejednával v inom konaní pod sp. zn. 15S/23/2020 totožných účastníkov konania, v ktorom boli preverované totožné dodávateľsko-odberateľské vzťahy medzi žalobcom a jeho dodávateľom obch. spol. FLER spol. s r. o., tak súd vychádzal z dôvodov uvádzaných v tomto rozhodnutí, nakoľko v uvedenom konaní boli zo strany žalobcu uvádzané rovnaké dôvody žaloby, a okrem toho sa jednalo o opätovné preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorého podkladom boli výsledky totožnej daňovej kontroly vykonávanej u žalobcu za zdaňovacie obdobie jún 2014. Za tohto stavu preto správny súd poukazuje na rozhodnutie tunajšieho súdu vydané v konaní pod 15S/23/2020, ktoré bolo tunajším súdom už preskúmavané, pričom v zmysle § 140 SSP sa s ním správny súd v plnej miere stotožňuje a naň odkazuje. Rozdiel spočíval len v skutočnosti, že sa jednalo o iné zdaňovacie obdobie a inú sumu rozdielu dane z pridanej hodnoty.

5. Na zdôraznenie správnosti a totožnosti dôvodov správny súd naviac uvádza, že v prejednávanej veci nebolo v administratívnom konaní preukázané poskytnutie služieb zo strany dodávateľa deklarovaného

na predmetnej faktúre, ktorý faktúru žalobcovi vystavil, teda spoločnosťou U. spol. s r. o.. Za týchto okolností bolo potom na žalobcovi, aby preukázal reálny obsah faktúry č. 3005201401 zo dňa 30. 05. 2014 inými dôkazmi pred daňovými orgánmi, čo žalobca v prejednávanej veci nesporne neurobil, nakoľko nepreukázal, že plnenie, za ktoré mu bola vystavená predmetná faktúra, bolo poskytnuté práve spoločnosťou U. spol. s r. o. ako vystaviteľom faktúry. Daňový subjekt ako platiteľ dane z pridanej hodnoty má možnosť si obstarať dostatočný počet dôkazov (a to už v rámci realizácie deklarovaného obchodného vzťahu), ktoré zabezpečia preukázateľnosť uskutočneného zdaniteľného plnenia správcovi dane, ktorý v rámci daňovej kontroly preveruje skutočnosti rozhodujúce pre určenie dane. Preukázanie materiálnej existencie zdaniteľného plnenia a jeho použitie platiteľom dane na uskutočňovanie zdaniteľných plnení je esenciálnou podmienkou pre jej odpočítanie. Pri preukazovaní je významný aj charakter zdaniteľného plnenia. Odpočítanie dane nenastáva ex lege, ale je právom platiteľa dane v zmysle § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z., ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou platiteľa dane. Prenos dôkaznej povinnosti z daňového subjektu na správcu dane je výnimkou, ktorá je ustálená rozhodovacou činnosťou vnútroštátnych súdov a judikatúrou Súdneho dvora EÚ.
Podľa názoru správneho súdu zo strany daňových orgánov nešlo ani o nezákonné prenášanie dôkazného bremena na žalobcu vo vzťahu k okolnostiam týkajúcich sa tretích subjektov, ktoré nemal možnosť ovplyvniť či zistiť, ale o zotrvanie na legitímnej požiadavke preukázania skutočností, majúcich vplyv na správne určenie dane v zmysle § 24 ods. 1 daňového poriadku daňovým subjektom, ktorý si odpočítanie dane uplatnil a na ktorý pri primeranej obozretnosti mal priestor na zabezpečenie dôkazov súvisiacich s realizáciou deklarovaných obchodov.

6. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

7. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy konania v predmetnej veci nevznikli.

8. Rozhodnutie správneho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).
Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak.
Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.
Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom./ Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.